

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. x
Tel : x
fax x

DECIZIA NR. 21
din 24.02.2011

privind soluționarea contestației formulate de Persoana fizică X X X cu domiciliul în municipiul Fălticeni, str. x, Județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. x din 17.01.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. x din 17.01.2010 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. x din 17.01.2011, asupra contestației depuse de **Persoana fizică X X X** cu domiciliul în municipiul Fălticeni, str. X, Județul Suceava.

Persoana fizică X X X contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția Fiscală nr. X din 30.11.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X din 30.11.2010, privind suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei TVA;**
- **X lei accesorii TVA**

1. Referitor la solicitarea petentului privind repunerea în termenul de depunere a contestației formulate, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă depunerea cu întârziere a contestației a fost determinată de o cauză temeinică care să-l împiedice printr-o împrejurare mai presus de voința sa să exercite calea administrativă de atac.

În fapt, contestatorul solicită să fie repus în termen privind contestația formulată, conform prevederilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În ceea ce privește termenul de depunere a contestației, petentul precizează că, în perioada 23 decembrie 2010 – 12 ianuarie 2011, a fost imobilizat la domiciliu

din cauza unei afecțiuni medicale, fiind împiedicat de împrejurări mai presus de voința sa să depună contestația în termen.

În drept, la art. 7 alin. (1) și alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se prevede că:

„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.[...]

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.”

Potrivit **art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”**

Se reține că termenul de depunere a contestației este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

Conform prevederilor **pct. 3.11 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:**

„3.11. Dispozițiile privind termenele din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător [...]”.

La **art. 103** din Codul de procedură civilă se prevede că:

„Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.”

Din textele de lege menționate se reține că înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept poate introduce plângere prealabilă prin care solicită autorității publice emitente revocarea, în tot sau în parte, a actului administrativ în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia, sub sancțiunea decăderii.

În temeiul **art. 7 alin. (7) din textul de lege menționat, plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.**

Totodată, se reține că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când petentul dovedește că a fost împiedicat printr-o împrejurare

mai presus de voința sa să exercite calea de atac sau să îndeplinească actul de procedură.

În cazul de față, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, contestatorul a luat la cunoștință de emiterea deciziei de impunere la data de 06.12.2010, iar adeverința medicală a fost emisă la data de 23.12.2010, deci după 17 zile de luare la cunoștință despre actul administrativ fiscal.

La dosarul cauzei, contestatorul anexează copie după o adeverință medicală, eliberată la data de 23.12.2010, prin care se precizează că X X este suferind de „verte”, concluziile medicale fiind „OBS. VARICELĂ” și **se recomandă:** „*repaus la domiciliu pentru 14 – 21 zile, să evite contactul cu persoane bolnave [... indescifrabil ...] și să evite să iasă în colectivitate*”.

Din adeverința medicală depusă de contestator, rezultă că aceasta are caracter de **recomandare**, nerezultând că au existat motive temeinice care să ducă la imposibilitatea depunerii contestației în termenul legal, prin această adeverință contribuabilul nedovedind că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința sa să exercite calea administrativă de atac în termenul prevăzut de lege.

Conform textelor de lege menționate, repunerea în termen este posibilă doar atunci când există împrejurări mai presus de voința contestatorului care să-l fi împiedicat să introducă acțiunea în termen, or faptul că printr-o adeverință medicală se recomandă repaus la domiciliu, nu înseamnă că se demonstrează că au existat motive temeinice care să-l fi împiedicat să depună contestația în termen.

Se constată că adeverința depusă de contestator, prin care se recomandă repaus la domiciliu, nu este în măsură să demonstreze existența unor cauze temeinice de împiedicare în declararea căii administrative de atac, care să justifice repunerea în termen, considerându-se astfel că petentul nu poate fi repus în termen.

Potrivit **art. 213 alin. (5)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „**(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

Cum contestatorul nu a dovedit existența unor motive temeinice, respectiv vreunei împrejurări mai presus de voința sa, care să-l fi împiedicat să declanșeze calea de atac, se constată că, în cauză, operează sancțiunea prevăzută de art. 103 din Codul de procedură civilă și art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât, urmează **să fie respinsă cererea contribuabilului, acesta neputând fi repus în termen**, decăzând din dreptul de a-i fi soluționată contestația pe fond.

2. Referitor la solicitarea contestatorului privind soluționarea cauzei pe fond, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care contestația nu a fost depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 30.11.2010, întocmită de Activitatea de inspecție fiscală, a fost comunicată contribuabilului în data de **06.12.2010**, conform semnăturii de luare la cunoștință, de pe adresa nr. X din 30.11.2010.

Contestația a fost depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava fiind înregistrată sub nr. X din 13.01.2011 și în cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Suceava sub nr. X din 17.01.2011.

Din cele prezentate mai sus rezultă că persoana fizică a depus contestația după un număr de **37 de zile** de la data la care i-a fost comunicată Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 30.11.2010.

În drept, art. 68 „**Calcularea termenelor**” și art. 207 alin. (1) „**Termenul de depunere a contestației**” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, prevăd:

Art. 68 „Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă (...)”

Art. 207 „(1) **Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii (...)**”

Alin. 1 al art. 217 „**Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale**” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

În ceea ce privește modul de calcul al termenelor, la art. 101, Codul de procedură Civilă stipulează:

„Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul. (...)

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare”.

Specificarea modului de calcul al termenelor este dată și de punctul 3.11 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, unde se precizează:

„Termenul (...) se calculează pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua în care el a început și nici ziua în care el se sfârșește”.

Din cele prezentate mai sus se reține că persoana fizică **X X X** putea să depună contestație la organul emitent al actului atacat până la data de **06.01.2011, inclusiv**.

Contestația a fost depusă la Activitatea de inspecție fiscală Suceava fiind înregistrată sub nr. X din 13.01.2011, după un număr de **37 de zile** de la data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 30.11.2010, deci peste termenul de 30 de zile prevăzut la art. 207 **„Termenul de depunere a contestației”**, din Codul de procedură fiscală.

Conform prevederilor **art. 217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, **„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”**.

Totodată, **pct. 9.3 și 13.1 lit. a) din Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, stipulează următoarele:

„9.3. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.

13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege;”.

Întrucât pentru suma de **X lei**, reprezentând TVA în sumă de **X lei** și majorări de întârziere în sumă de **X lei**, contestatoarea nu a respectat condițiile impuse de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu privire la termenul de depunere a contestației, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația, drept pentru care **se va respinge contestația** formulată pentru această sumă, **ca nedepusă în termen**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 68, art.207 alin (1), art. 217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, pct. 3.11 din O.M.F.P nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 101 din Codul de procedură civilă, coroborate cu art. 216 din Codul de procedură fiscală republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea cererii contribuabilului de repunere în termenul de depunere a contestației formulate, **ca neîntemeiată.**

2. Respingerea contestației formulată de persoana fizică **X X X** din municipiul Fălticeni, str. X, județul Suceava, privind suma totală de **X lei**, reprezentând TVA în sumă de **X lei** și majorări de întârziere în sumă de **X lei**, **ca nedepusă în termen.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.